

HADEWYCH

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] hade-' betekent 'strijd'(germ.);
- 2] evenals '-wych' of 'wic(h)' of 'wig-' (germ.)

Hade-wych is dus 'dubbele strijd'; of 'het gevecht der gevechten'.

Als het eerste lid stamt van het woord 'Hrod-', zoals een middeleeuwse variant suggereert, dan zou dat betekenen 'roemvol': dus 'roemvol strijdster'.

*

Hadewych van Vlaanderen, Antwerpen, België; mystica; † **13e eeuw; feest 15 december.**

Van Hadewych is bijzonder weinig bekend. Ze schreef gedichten en brieven, waarin haar liefde voor Christus tot uiting komt. Uit haar teksten kunnen we opmaken, dat ze vanaf haar tiende levensjaar gegrepen was door de mystiek.

Mystiek wil zeggen, dat de gelovige in de ziel (of in het hart) voortdurend beziggehouden wordt door (de wereld van) God. God is onzichtbaar, zoals alles wat we geloven. Maar de mysticus ervaart in het verborgene hoe zijn hart almaar wordt getrokken naar de dingen van God. De groten onder deze mensen zijn in staat woorden te vinden voor wat ze beleven. Zo roepen ze voor anderen die dergelijke ervaringen niet kennen, een geheimvolle, verborgen wereld op. Hadewych behoort tot deze groten.

Zij beschrijft hoe zij leefde van de 'Minne' (= Liefde). Zij schrijft: 'Als minne porret in mine siele' (= de liefde roert (port) in mijn ziel). Niets ter wereld weegt op tegen deze 'Minne'. Zij voelt ze als een geschenk dat God zomaar aan haar geeft; en probeert op haar beurt liefde terug te geven; door aandacht en tijd te schenken aan God in gebed, stille tijd en geestelijke lezing; maar ook door te wachten wanneer ze die liefde niet voelt, en niet op zoek te gaan naar oppervlakkige behoeftenbevrediging: zij wacht en vast, en houdt de leegte uit...; en laat God het tijdstip bepalen, waarop Hij haar weer wil raken met zijn Liefde. Hadewych moet ergens geleefd hebben in de Zuidelijke Nederlanden, maar waar precies: men weet het niet. Antwerpen? Brussel? Breda? Gezien haar prachtige taal, die in staat is nooit geziene geloofsvisionen in woorden uit te drukken, moet zij van hoge afkomst zijn geweest, en een gedegen vorming hebben genoten. Ook is men onzeker over de eeuw waarin zij leefde en stierf.

Sommigen vermoeden, dat zij de Hadewych moet zijn, die abdis was in het klooster van Aywières, en stierf op 1 juni 1248...

*

Hedwig (ook **Avoice**, **Avoye**, **Evoie**, **Hadewych**, **Hedda**, **Hedwige**, **Hedwiges**, **Hedwigis**, **Jadwiga**) **van Silezië** (ook **van Andechs**, **van Polen**) osb.cist., Trebnitz bij Breslau, Silezië, Polen; hertogin & kloosterlinge; † **1243; feest + 15 & 16 oktober.**

Hedwig werd ca 1174 te Andechs in Beieren Duitsland geboren. Zij was een dochter van graaf Berthold IV van Merano. Zij had drie zussen en vier broers: twee van hen werden later bisschop; de twee anderen gingen in de politiek. Op haar zesde jaar werd ze toevertrouwd aan de benedictinessen van Kitzingen aan de Main; zij zouden zorg dragen voor een vorstelijke opvoeding. Ze was nog maar net twaalf, toen ze werd uitgehuwelijkt aan hertog Hendrik I van Silezië.

Haar eerste kind krijgt ze op haar dertiende. Het sterft kort na de geboorte.

De volgende zes blijven in leven; de jongens heten: Hendrik, Koenraad en Boleslas; de meisjes: Agnes, Sofia en Geertuida. Ze begint onmiddellijk haar goede voornemens in praktijk te brengen. Ze sticht kloosters en zorgt ervoor dat ze vaste inkomsten hebben. Ze laat kerken, scholen en gasthuizen bouwen.

Na het zevende kind besluiten zij en Hendrik voortaan in kuisheid te leven. Met toestemming van haar man leeft ze haast als een kloosterling op het kasteel: op woensdag en vrijdag en op alle bijzondere christelijke dagen at ze alleen maar water en brood. Elke dag nodigt zij dertien arme sloebers aan haar tafel, naar het getal van Christus en zijn leerlingen, en zij staat erop hen zelf te bedienen.

Toen haar man Hendrik eens de mis bijwoonde, werd hij op verraderlijke wijze overvallen en gevangen genomen door de handlangers van zijn tegenstander. Deze zette hem vast op zijn eigen kasteel ver weg. Hendrik, de oudste zoon, zwoer wraak en verzamelde een geducht leger rond zich om zijn vader te bevrijden. Maar Hedwig vroeg hem eerst op persoonlijke titel een poging te mogen doen haar man vrij te krijgen. Te voet begaf ze zich naar het verre kasteel, en ze keerde er vandaan mét haar man. Dit alles speelde zich af in 1228.

Naar het schijnt brak haar man Hendrik zijn woord jegens de kerk van Gniezno, waardoor hij in de ban wordt gedaan. Precies in die tijd stierf hij: 1238. Hoe zal deze diep-gelovige vrouw geleden hebben onder het feit dat er geen laatste sacramenten voor hem waren en geen kerkelijke begrafenis. Veel en intens heeft ze voor zijn zielerust gebeden, vertrouwend op Gods liefde die elke mensenmaat te boven gaat.

Uiteindelijk stierf ze op 15 oktober 1243. Ze werd begraven in haargeliefde kloosterkerk van Trebnitz.